

HUZURUMUZ GAYPTADIR

Nureddin Yıldız Hocamız tarafından 23 Aralık 2012 Pazar günü yapılan Hayat Rehberi Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdulillahirabbilalemin ve sallallahu ala seyyidina muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Aziz kardeşler,

Kitabımız Kur'an-ı Kerim'in ilk suresi, bildiğiniz gibi Fatiha Suresi'dir. Fatiha Suresi; Kur'an-ı Kerim'in ilk bölümünde yer alan, namazda okuduğumuz veya farklı nedenlerle belki günde elli defa, yüz defa okuduğumuz mübarek bir suredir. Fatiha Suresi'nden hemen sonra Kur'an-ı Kerim'in en uzun suresi olan Bakara Suresi gelir. Bakara Suresi Kur'an-ı Kerim'in Fatiha'dan sonraki ilk suresidir. Aynı zamanda Kur'an-ı Kerim'in deyim yerindeyse muhtevasının özetidir. Fatiha Suresi ile beraber namazlarımızı ayakta tuttuğumuz gibi, Bakara Suresi ile de Kur'an'da ne bulunduğunu, başından sonuna kadar bir özet şeklinde anlamak mümkündür. İmandan muamelata ve ibadete varıncaya kadar pek çok mesele, Bakara Suresi'nde vardır; ama her halükarda önemli bir kuralı izah etmek için, bu sözlerle teessül etmem gerekti.

Kardeşler,

Kur'an-ı Kerim'in herhangi bir ayeti belki bizim gibilerin düzeyinde değil; ama Kur'an'ın dilinden anlayan müfessirlerin düzeyinden bakıldığında herhangi bir ayetinin, diğer bütün ayetleriyle bağlantısı vardır. Bir ayetini aldığınızda onu, Kur'an'ın diğer binlerce ayetinden herhangi birisiyle bağlantılı hale getirmeniz mümkündür. Bu şu anlama da geliyor: Kur'an-ı Kerim'den bir ayeti çıkardığınızda, Kur'an-ı Kerim sadece sayısal olarak bir ayeti eksik kalmış olmaz. Kur'an kendiliğinden eksik kalmış olur. Çünkü bir ayeti, bütün diğer binlerce ayetin tamamlayıcısıdır. Binlerce ayeti de bir ayeti dillendirirler. Elbette tefsir ilmiyle meşgul olan, o ilimde derinlemesine ömür eskitenler bu meselelerin sırlarını bizlerden daha iyi bilmektedirler. Bu ayrı bir konudur.

Kardeşler,

Bakara Suresi (Kur'an-ı Kerim'in Fatiha'dan sonra ilk sayfaı açtığımızda karşımıza çıkan suresi) şu şekilde başlıyor: **“الم ذَلِكِ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ .”**

“الم” Anlamını bilmediğimiz bir ifadedir. Kur'an-ı Kerimde bulunduğu gibi iman ediyoruz. Sonra **“ذَلِكِ الْكِتَابُ”** Şu kitap, Kuran'ı gösteriyor. Açılıyorsunuz Mushafı sağ tarafta Fatiha Suresi, sol tarafta da Bakara Suresi'nin ilk bölümü var. O ilk bölümde ilk satırda. **“ذَلِكِ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ .”** “Şu kitap, içinde bir şüphe bulunmayan kitaptır.” Şimdi bu deyimleri parmakla sayalım; şu kitapta şüphe yoktur. Kur'an'ı açıyoruz. Gördüğümüz ilk bölümde, içinde şüphenin bulunmadığı bir kitabı açtığın söyleniyor. **“هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ .”** “Bu kitap muttakilere mahsus hidayet kitabıdır.” Tekrar birinci cümleyi alalım “Bu kitapta bir şüphe yoktur.” İki, “Bu kitap muttakilere mahsustur.” **“هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ .”** “Muttakilerin hidayet kitabıdır.” Peki, muttaki kimdir? Sorusunun da cevabını bulmamız lazım. “Bismillahirrahmanirrahim.” dedik ve açtık Kur'an'ı “Bu Kur'an, şüphesiz bir kitaptır. İçinde şüphe yoktur. Ancak muttakilere mahsustur. Muttaki olmayanlar bu kitabın muhtevasından istifade edemezler.” demek oluyor. Kur'an-ı Kerim'le ilk karşılaştığımızda ve Fatiha Suresi'ni bir kenara koyduğumuzda, Kur'an'ın özü ve fihristi niteliğindeki Bakara Suresi'nin ilk ayeti **“ذَلِكِ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ .”** “İçinde şüphe bulunmayan bu kitap muttakilerin hidayet kaynağıdır. Çok sahih bir şekilde muttaki olmayan bu kitapla hidayete eremez. Bu kitap ona konuşmaz.” diye anlaşılıyor bu ayet. Peki, çok tabii bir şekilde bu hidayeti muttakilere özel hale getiren bu kitap, hangi muttakilerden söz ediyor? Muttaki yani, takva sahibi kimdir? Biz Türkçede “takvalı adam, takvalı kadın” diyoruz. Kur'an buna “muttaki” diyor. Muttakilerin hidayetidir.

Üçüncü cümleye geçiyoruz. **“الَّذِينَ”** “O adamlar ki insanlar ki...” **“يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ”** “Gayba iman ederler.” **“الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ”** “Gayba iman eden muttakilerin hidayet kaynağı olan Kur'an'da şüphe yoktur.”

Gayba iman konusu açacağız. Ayetin devamını daha sonra okuyacağız. Bu cümleyi herhangi bir din kültürü olmayan tefsir, fıkıh, hadis okumamış bir insana bu şekilde okusak, “Şu elimdeki bülten gayba imanı olduğu için, muttaki olarak isimlendirilen insanların kurtarıcı kılavuzudur.” desem bundan ne anlaşılır? Gayba iman söz konusu olmadıkça Kur’an bir insanın hidayet kaynağı olmuyor demek ki. Bunun için gayba imanı açacağız. Ne demek gayba iman? Ayetin devamını da okuyalım. “**الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ**” “Kim takva ehlidir, muttaki kimdir?” Çünkü Kur’an muttakilerin kitabıdır. Muttaki kim? “**الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ**” “Gayba imanları vardır.” “**وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ**” “Namaz konusunda sıkıntıları yoktur. Namazı ikame ederler.” Namaz kılarlar değil! Namazı ikame etmek başka şey, namaz kılmak başka şeydir. Namaz kılmak herkesin yapacağı bir iştir. Abdestli, abdestsiz yapılabilir. Yani kibleye dönmeden de yapılabilir. Eğilmek, kalkmak demek namaz kılmaktır. Namazı ikame etmek demek, Allah’ın seni gördüğünü bilerek, huzurunda durmak demektir. Buna namazı ikame etmek, diyor Kuranı Kerim; namaz kılmak demiyor. “**الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ**” “Ve namazı ikame edenler...” “**وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ**” “Ve Allah’ın verdiğinden infak edenler...” Sadaka verenler, zekat verenler demektir. Kim Kuran’dan yararlanabilir hâlâ onu açıklıyor.

Kardeşler,

Çok muhteşem bir giriş. Çünkü Mushaf’ı açıyorsun ve önüne “Bu kitap filanca standartlarda etkindir.” diye kılavuz koyuyor. Bir defa iman et bu kitapta sıkıntı yok, şüphe yok! Propaganda yok, etkin olmayan bir bölüm yok. Bu kitap, sorunsuz bir kitaptır. Şu kadar ki muttakilere mahsustur. Muttaki isen seninle konuşur Kur’an. Değilsen muttaki, üzerine okunur mezarda. Başka türlü bir işe yaramaz o zaman.

Muttaki kitabının içeriğini anlayacak, muttaki kim? “Gayba iman eden, namazı ikame eden, Allahın verdiğinden verecek cömertlik sahibi olanlar...” “**وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ**” “Ve Muhammed aleyhisselama da ondan önceki peygamberlere de indirilmiş bulunan kitaba ‘Kitabım’ diye iman edenler...” Gayba iman etmek, namazı ikame etmek, Allah’ın verdiğinden verecek derecede cömertlik sahibi olmak ve Allah’ın indirdiği bütün kitaplara iman etmek (dördüncü şart) muttakiliğin ölçüsüdür. “**وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ**” “Ahiret konusunda da iyice içlerine sindirmişlerdir ahireti. Ahiret dedin mi gözlerinin önünde gibidir ahiret. Ahirete “**يُوقِنُونَ**” yürekten inanmışlardır.” “Muhtemelen ozon tabakası da delindiği için dünya yıkılacak herhalde.” demek ahirete iman etmek değildir. Ahireti gözünün önünde hissediyor gibi olmak, ölümü hayat kadar ciddi kabul edebilmek, ahireti “**وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ**” derecesinde yani, yüzde yüz kabul etmek demektir.

Şimdi tekrar Bakara Suresi’nin ilk ayetlerine dönelim **الم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ.** Bu kitap içinde hiçbir şüphenin bulunmadığı kitaptır.” “**هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ**” “Muttakilere mahsustur. Muttakileri hidayet eder.” Kimdir muttakiler? Gayba iman edenler, gayb konusunda iman sıkıntısı olmayanlar, namazı ikame edenler, Allahın verdiğinden verebilenler, Allahın indirdiği kitapların tamamına iman edenler, ahreti gözleriyle görüyor gibi kabul edenlerdir. Bu işleri becerebilenlerin kitabıdır bu kitap.

Bu ayet her ne kadar İslam’ın şartlarından sayıyor olsa da oruç ve hacı saymamıştır. Namazı ikame etmek var, zekâta işaret var; ama zekât değil. “Allah’ın verdiğinden vermek” diye bir deyim var ve kitaplara iman var, ahreti gözle görüyor gibi olmak var; fakat hac ve oruç yoktur. Bu hac ve orucun İslam’ın şartlarından olmadığına dair bir belge değildir şüphesiz. Zaten bu ayet İslam’ın şartlarını çocuklara öğreten ayet değildir. “Kur’an kimin yüreğine inmiştir? Kim Kur’an’la yürür bir adamdır?” onu göstermek istiyor bu ayet. Oruç ve hac niye yoktur, bu ayrı bir meseledir. Fakat ramazandaki iftar kampanyaları, “Allah kabul etsin, tekrarını nasip etsinler”, hacca gidip gelip zezem ve kolonya dağıtmalar, hacda hatıra fotoğrafı çektirmeler bunlar Kur’an’ın hidayet kapsama alanını içten içe temsil etmeyebiliyor Bakara Suresi’nin girişindeki bu ayete göre. Ancak bu, onlar (Hâşâ!) değeri düşük ibadetler manasına gelmiyor. Orucu herkes çok kolay tutabilir. Perhiz için de çok yararlı bir ibadettir zaten. Hele obezite çağında oruç, tıp ibadettir zaten. Hacca turistik bir değer taşıdığı için,

nihayetinde filan yere gitmek yerine bu sene hacca ve umreye gitmek de mümkündür. Dönüşte de faiz hesaplarına karışan yok nasıl olsa, bütün bu ayrıntılara girmemize gerek yok. Fakat bir şeye dikkat var. “Şu Kur’an, hidayet için muttakileri seçmiştir. Muttaki olanların kitabıdır.” derken; “Gayba imandan, namazı ikame etmekten, Allahın verdiğiinden verebilir kapasite de olmaktan, ‘Allah indirdiyse Kur’an rehberimizdir.’ diyebilmekten ve ahret deyince sanki cebinden çıkardığı bir nota bakar gibi ahrete, mizana, sırata, cennete ve cehenneme bakabilecek göz sahibi olma meziyetine sahip olanlar bu kitabın muhatabıdır.” diyor.

Bu ayette oruç yok; ama Kur’an’ın diğer yerlerinde var. Şu giriş “Kur’an kime hitap ediyor?” sorusunun cevabını veren bölüm de yok. Yoksa Kur’an orucu emrediyor, haccı Allah’ın hakkı olarak zaten karşımıza koyuyor. Sonra bu ayet biterken nasıl bitiyor? “**أُولَئِكَ**” “Şu sayılanlar...” Kim? Muttakilik standartlarının alt yapısı olan, şu beş özelliği taşıyanlar! “**أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ**” “Rabb’lerinin hidayeti altında olanlardır bunlar.” “**أُولَئِكَ**” “İşte onlar...” “**هُمُ الْمُفْلِحُونَ**” “Kurtulacak olanlardır.” Hidayet, iman üzere olmak demektir. “**مُفْلِحُونَ**” Kurtuluş şartlarında olan demektir. “İman üzere, hidayet üzere ve cennete girme şartlarını taşıyanlar bunlardır.” diyor. Bu dediği şeyleri de vurgulaya vurgulaya söylüyorum. Camii imamı olmak, çarşaf giymek, sakal bırakmak, iftar vermek veya İslam’la yüzde yüz bağlantılı olan filanca bir ibadeti iyi yapıyor olmak muttakilik değildir. Temel olarak, Allah korkusunu ve Allah’ı dikkate alarak yaşayan hayat sahibi olmak demek olan, muttakilik vardır. Muttakiliğin de açılışında, gayba iman etmek vardır. Kim gayba iman ediyorsa, gayba imanının gereği olarak da namazı ikame edebiliyorsa, Allahın verdiğiinden verebilecek meziyetler taşıyorsa, aynı şekilde Allah’ın indirdiği kitaplara (Kur’an, Tevrat, İncil, Zebur Allah ne indirdiyse) yüzde yüz kitabım diye kabul ediyorsa ve ahret denince sırat, mizan, mahşer, hesap, amel defteri gibi ahrete ait şeyler konuşulduğunda gözünde gördüğü bir nesne gibi kabul edebiliyorsa “**أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ**” “Mümin adam, Allah’a iman standartlarında yaşayan adam budur.” diyor Kur’an’ın ilk sayfasında.

Daha sonra Müslümanlar Kur’an’ın ilk sayfası böyle dediği halde bir kere bile namaz kılmamış birini, belediye parkına beş tane kızlağaç, iki tane de çiçek dikti diye iyi ve çok saygın bir adam yaparlarsa bu o çağın anlayışıdır. Fakat şu içinde şüphenin bulunmadığı Kur’an; ağaç dikmekten, çevrecilikten, kış günü sokakta kalmış kedilere kasaptan ciğer alıp dağıtmaktan bahsetmiyor. Onlar kötü şeyler değil şüphesiz; ama Kur’an standartlı mü’min, kış günü kedilere ciğer dağıtan mümin değildir. O başka bir şeydir. Hacdan geldiğinde çektiği fotoğrafları göstererek, duygusal sahnelerle Müslümanlığını yüceltme şeklinde tanıtımı yok kitabımızın. “**أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ**” dediği insanlar Rabb’lerinin hidayetiyle yaşayan, yürüyen Müslüman, oturan Müslüman, konuşan Müslüman, kalkan Müslüman, eylem yapan Müslüman derken “O Müslümanlığın hakkını veren, içini dolduranlar bunlardır.” diyor Allah. Bunlardır! Bu ifade şüphesiz içinde benim de bulunduğum pek çok Müslüman’ı rahatsız edecek bir ifadedir. Ben bu kadar sakalıma rağmen hâlâ bu standartları yakalayamadıysam, beni de eziyor bu şüphesiz. Sakal var elhamdülillah, bir şeyler okuyoruz, ediyoruz; ama bu standartlar daha üst dereceden vasıflı Müslüman’ı Ebubekir es Sıddık’ı tanıtıyor. Diğerine “kâfir” demiyor şüphesiz, yani “Bu vasıfların dışında kalanlar kâfirdir, zalimdir, fasıktır.” ifadesi yok! Kaliteden konuşuyor ayet “Bu kalitenin vasıflı insanı müminin kitabıdır bu.” diyor.

Binaenaleyh hiç kimse, “Biz kızımızı filanca camide tanıştığımız (üstelikte caminin minaresini yaptıran) adama kızımızı verdiğimiz halde ya da bizzat o camiye yaptıran verdiğimiz halde kızımız, o evde zulüm gördü. Biz filanca tesettürlü kızı aldık, maazallah açık kızıdan daha fazla başımıza bela oldu. Bu ne biçim iştir.” deme hakkına sahip değildir. Çünkü Allahu Teâlâ “Başını örtenlerin kitabıdır.” demiyor. “Ahiret korkusunu yani ‘Cehennem var ha!’ denince uykusu kaçanların kitabıdır.” diyor. Hâlbuki sen başörtülü diye önümüze çıkardığına “Allah böyle demiyor mu Kuranında?” denince hiç tereddüt etmeden “O başka bu başka!” diyorsun. İş ona dokununca Kur’an, hiç acil servis kitabı olmuyor. Başörtüsü var, sakal var, sarık da var, geniş geniş cübbe de var; ama mizan, sırat deyince “Bizim tarikattan olmayanlar düşünsün. Şeyh baba alacak bizi, oradan karşıya ışınlayacak zaten.” diye düşünüyorsun. Onun peygamberi gökyüzü bulutlandığında, yani bir yağmur sahnesinden dolayı mübarek yüzü kızarıyor da hanımı Aişe “Ne oldu ya Resulullah?” deyince “Ah Aişe, ümmetler hep böyle bir bulutla helak oldular. Korkuyorum bize de bir şey gelecek.” dedi Muhammed sallallahu

aleyhi ve sellem. Rabbini arşında ziyaretinden ya bir sene ya iki sene sonra olduğu halde “Benim şeyhim Cebrail karşıya geçirir.” diyemedi bir türlü. Yani bu kitap “هُدَى لِّلْمُتَّقِينَ” kitabıdır. Gayba iman ederler. Namazı ikame ederler. Allahın verdiği infak ederler. “Allah verdi, bizim değildi zaten. Al ya Rabb’i!” derler. “Al ya Rabb’ i” kısmına çocuğu da dâhil, malı da dâhil, fırsatları da dâhil, sağlığı ve bedeni de dâhildir. “Ve Allahın kitabında mı? Tamam bitti, başka bir şey sormaya gerek yok!” derler. Ahiret, cennet, cehennem, sırat “Aman Allah’ım!” bunlar konuşmaya görsün. Sanki evinde bir koltuğun üzerinde değil de sıratta oturuyormuş gibi hissederek kendini. “هُدَى لِّلْمُتَّقِينَ.” “Bunların kitabı, bu adamların kitabı, bunlar Allah’ın hidayeti üzere yaşayan insanlar. Kurtulacak olanlar da temel esas olarak kurtulacak olanlar da bunlardır zaten.” diyor Allah’ın kitabı.

Şimdi biz mü’minler olarak standardı çeke çeke oturduğumuz seviyeye göre çektiğimiz için başörtüsünü de aldık “Aman Allah’ım, ne belaya rastladık! Sakallıydı, o bile bizi aldattı.” diyoruz. “Üç gram eksik verdi.” diyoruz. “Yalan söyledi.” diyoruz onları “أُولَئِكَ عَلَى هُدَى مِّن رَّبِّهِمْ” diye teminatı altına almadı ki Allah Teâlâ. “Mahşer diye bir şey biliyor musun?” dendiğinde nabızı düşüp ölecek gibi oluyor mu? “Sen cehennem diye bir şey biliyor musun?” dediğinde. “Neuzibillah ya Rabb’i!” deyip tansiyonu yükseliyor mu, gözündeki fer gidiyor mu? “Eyvah, cehenneme gireceğim!” diye. Yoksa “Ya nasip, hele bir kıyamet olsun.” mu diyor. “Nasıl olsa uzakta cehennem! Daha kıyamet kopacak da yakıp getirecekler de tutuşturacaklar da sıra ona gelecek de firavundan filan o arada dolar zaten. Küçük yerler kalır buna.” diye oy alıyor mu şeytan onu?

Kardeşler,

“أُولَئِكَ عَلَى هُدَى مِّن رَّبِّهِمْ” “Allah’ın hidayet şemsiyesi altında olanlar şu beş özelliği taşıyanlardır.” Gayba imanı, gözüyle gördüğü şey gibidir. Namaza durunca kolu kopsa namaz da onu anlamayacak şekilde kendisini Rabb’ine veren insan “أُولَئِكَ عَلَى هُدَى مِّن رَّبِّهِمْ” dir. Rabb’inin hidayeti onun üzerinde hissedilir. Camide Allah’ın kulu olduğu anlaşılıyor; dükkânında adamı hiç tanıyamıyorsun. Allah’ın adıyla nikâhlanırken, Müslüman! Tabii canım “Allah hayır versin, bereket versin, Amin ya Rabb âmin ya Rabb!” diyor. Sonra misafirler ve şahitler gittiğinde, nikâh töreni bittiğinde “Gel ey nefis baba! Gel ey şeytan hazretleri! Nasıl yapacaktık bu işleri, nasıl olacaktı?” deyip hemen avuçlarını ovuşturmaya başlıyor. Sabah başka renk, akşam başka renk olamaz kendisini Rabb’inin huzurunda muhasebe ediliyor hissederek Müslüman. “أُولَئِكَ عَلَى هُدَى مِّن رَّبِّهِمْ”

Kardeşler,

Her halükarda bir hususa dikkat etmek gerekiyor. Kitabımız Kur’an, mü’minle ilgili konuşmaya başlarken “الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ” diye başlıyor. Demek ki biz gayb imanı olan, gayb mantıklı bir ümmetiz. Namazdan, oruçtan, zekâtan, hacdan ve diğer bütün ibadetlerden önce; mü’min olmanın, Allah’ın şemsiyesi altında kalanlardan olmanın ilk vasfı, gayba imandır. Ümmeti Muhammed’in en büyüğü, tartışmasız en üstünü Peygamber aleyhisselamdır şüphesiz. Ondan sonra gelen Ebubekir radiyallahu anhu da yükseltip tek adam, zirve adam, sadakatin zirvesini çıkmış adam yapan da gayba imandır.

Çünkü herkes “Bir bakalım.” dediği zaman o hiç bakmadan “Doğrusun ya Resulullah!” dedi “وَصَدَقَ بِهِ” Herkesten önce, her türlü belgeden önce belge görmüş gibi bir adam oldu. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem İsrâ dönüşünde (Miraç dönüşünde) “Ben Kudüs’e kadar gittim.” dediğinde müşrikler ve içinde henüz iman nuru aydınlanmamış olanlar “Sen biliyor musun Kudüs neresi? Kaç aylık mesafedir?” dediler. Hemen Ebubekir’in peşine koştular. Büyük bir falso yakalamışlardı çünkü. “Ebubekir bildiğin gibi değil, senin adamın Kudüs’e gittiğini söylüyor bu gece.” Doğrudur, doğrudur. Gitti!” dedi. “Yanında mıydın, gördün mü?” “Gitmiştir o!” “Nasıl, nereden biliyorsun?” dediler. “O bana Kudüs’ten daha ötelere cenneti anlatıyor da evet diyorum. Kudüs neresidir ki? Niye yok diyeyim?” dedi.

İman, iman! **“وصدق به”** Herkesten önce tasdik etti, belge istemedi. “Şöyle bir bakalım hava aydınlansın. Bakalım ne çıkacak önümüze.” demedi. “Önün şudur.” denilince “Tamam!” dendi, “Arkanda şu var.” denilince “Evet!” dendi ve bu sayede Ebubekir olundu. Ebubekirliğin farkı, gayba imandaki kaliteden ortaya çıkıyor.

Kardeşler,

Peki gayp nedir? Şu **“الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ”** Daha ilk namazdan, oruçtan, hacdan önce ben müminim diyenlere ilk test, ilk kan tahlili **“بِالْغَيْبِ ”** **“الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ”** “Bir bakalım, gaybın ne senin?” dendiğinde gayp nedir? İnsanın duyu organlarıyla ve bilgi kaynaklarıyla ulaşamadığı ortam demektir gayp. Gözünle göremiyorsun, kulağınla duyamıyorsun, elinle tutamıyorsun, burnunla koklayamıyorsun, dilinle tadamıyorsun ve kitaptan, defterden okuyamıyorsun; buna gayp denir.

Gayp sadece Allahu Teala'nın bildiği, peygamberi de dahil kulların bilmediği şeyler demektir. Geçmiş zamanda Nuh aleyhisselamın, Lut aleyhisselamın, İbrahim aleyhisselamın yaşadığı zaman ve olaylar gayp değildir. Çünkü kitaplarda var, tarihte var, Kur'an'da var. Önümüze bir bilgi kaynağıyla ulaşmıştır; ama yarın gayptir. Bir insanın seksen beş yaşına geldiğinde ne olacağı, nasıl öleceği, nasıl yaşayacağı, cebinde kaç para olacağı gayptir. Cennet, cehennem gayptir. Allahu Teala'nın dünyayı yarın ne yapacağı konusu gayp konusudur. Rabbimizin ne zaman dünyanın akıbetini kararlaştırıp, dünyanın sonunu getireceği konusu gayp konusudur. Dünyada Allah filanca şeyi neden yarattı, filanca niye yaratmadı? Filanca niye hasta doğdu, filanca niye sağlam doğdu, rahimler ana rahimleri ne gizliyor, nelere gebe dir? Bunu sadece Allah bilir. Ultrasonla görülen şey bir şey değildir ki. Ne görüyorsun ultrasonla? Zaten anne rahmine çocuk düştükten sonra, onu ultrasonla görüp veya açıp bakmak, ameliyat etmek suretiyle görmek gayp değildir. Bir kız çocuğu çocuk olarak doğduğunda onun da rahmi var. Henüz hamile değil; ama bir saatlik bir çocuğun rahmi var. Tıp, teknoloji, ultrason, feza ul artık neyse yeni cihazın senin. Bu bir saatlik kız çocuğu yirmi beş yaşında hamile kalıp doğurduğu zaman ne doğuracak bunu biliyor musun? Fakat Allah biliyor. O çocuğun bir saatlik değil, yaratılmasına bin sene, milyon sene kala bile “Filanca kız çocuğu yirmi beş yaşına geldiğinde şunu doğuracak, sakat doğuracak, sağlam doğuracak.” diye Allah bilir, kul bilmez.

Ahmet ile Ayşe evlendiğinde çocuklarının ne olacağını, onların doğurduğu çocuğun sonra ne doğuracağını sadece Allah bilir. Bunun için Kur'an-ı Kerim; Allah'ın gizlediği, kullarına açmadığı bilgilerin arasında anaların rahmindeki neyin olup neyin olmadığı bilgisini de Kur'an, gayp bilgisi olarak söylüyor. Fakat her halükarda biz ana rahmindeki sırları, gayp bilgisinin ana konuları olarak konuşmuyoruz. Gaybın asıl alanı insanın geleceği konusudur. İnsanın geleceği “Yarın ne kazanacak, ne zarar edecek, nasıl solunum yapacak?” gibi insanı ilgilendiren konular, yüzde yüz Allah'ın bileceği gayp konularıdır. Bir insanın ne bugünkü görüntüleri ne de geçmiş görüntüleri, yarına dair bir bilgi işareti değildir. Bugün saat dokuzda şu durumdaki olan bir insanın; yarın saat dokuzda yaşayıp yaşamayacağı, sağlıklı olup olmayacağı, moralinin yerinde olup olmayacağı, imanı konuları, mümin olarak kalıp kalmayacağı gibi herhangi bir konu kesinlikle Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceği şeylerdir. Tahminde bulunursun. Tahmin bilgi değildir, zandır. Allah zannetmez; bilir! Bildiği de yüzde yüz olduğu gibidir. Kullar ise tahmin ederler, zannederler, bilgi üretirler. Allah bilgi üretmez, bilir sadece.

Kardeşler,

Şimdi biz, “Huzurumuz gayba imandandır ya da huzurumuz ancak gayba iman ederek sağlanabilir.” diyoruz. Bununla ne kastediyoruz? Rabb'imiz yeryüzünde kurulu düzenin geleceğine dair, gerekse bir insan olarak benim geleceğime dair bilgileri bizden gizlemiştir. Bunlar gayp bilgilerdir. Bu bilgileri, yani kulun yarınına hatta bir dakika sonrasının (başta ölüm olmak üzere) ne olacağı belli değildir. Böyle bir bilgiyi Allah'ın gizlemesi rahmetinden dolayıdır. Eğer Allah seksen senelik hayatımızın dokümanını önceden bize vermiş olsaydı bu bizim lehimize değildi. Eğer insanlık devam edecek olsa bile ölüm sendromuyla delirmiş insanlarla dolardı yeryüzü. İnsanlar altmış küsur yaşında emekli oluyorlar da emeklilik bir tür psikolojik olarak hayattan kopmuş olmayı simgelediği için, hastane kapılarından bir daha eve gidemiyorlar. İnsanlar eğer kışın ne zaman geleceğini, karın ne kadar yağacağını yüzde yüz bilmiş olsalardı delirirlerdi. Yüzde ne kadar doğru olduğu belli olmayan bir haber

bülteni “Yarın İstanbul donacak.” diyor. İnsanlar palto, kazak, yorgan, battaniye ne varsa hepsine sarılıp sokağa çıkıyorlar; ama gerçek çıkmıyor haber ve o gün donmuyor İstanbul. Neyine gerek, “Donacak!” dendi. Gene paltosuyla dolaşiyor, otobüste terini siliyor; ama paltosunu çıkartmıyor. Haberlerde “Soğuk olacak.” dedi. “Hissediyor musun bunu?” “Sıcak hissediyorum.” “Niye paltonu çıkarmıyorsun?” “Haberlerde kış dedi.” Bir de insan, yarın kendisine kesin dokunacağını bildiği şeyleri ya da yirmi altı yaşında kalp krizi geçireceğini yüzde yüz bilse; bir insan yirmi altı yaşına kadar bekleyebilir mi o kalp krizini?

Denemek için insanlara şöyle bir test yapılırsa sapasağlam otuz yaşında bir insana “Beş yıl sonra yüzde yüz kalp krizi geçireceksin.” dense otuzuncu yaşında kalp krizini geçirir. Allah'ın ölümü insanın geleceğine dair ayrıntıları gizlemiş olması “Erhamürrahim” olmasından dolayıdır. Çünkü ölüm başta olmak üzere iman veya imansızlık gibi bunlar da gayba ait konulardır. Bunları sadece Allah'ın bilmiş olması, doksan beş yaşında bile hala yüz sene yaşayacakmış gibi heyecanla hareket eden komik ihtiyaçları ortaya çıkarıyor. Yani ölümün ne zaman olduğu belli olmayan bir ortamda yaşayışımız, yüz yaşına geldiği halde yüz senelik daha enerjisi olan insanlar ortaya çıkarıyor. Ters olsaydı bunun, yirmi yaşında ölü iskeletler gibi dolaşan insanlar olacaktı yeryüzünde hep.

Allah'ın gayba dair bilgileri gizlemesi rahmetinden dolayıdır. Aynı şekilde Ümmeti Muhammed olarak önümüzün bilinmiyor olması mesela; yüz elli sene önce yaşayan Müslümanlar ya da Kanuni'yi Viyana'yı fethe uğurlayan Müslümanlar, üç yüz sene sonra Mescidi Aksa'nın esir olacağını Müslümanların besmelesiz kesilmiş kurbanlar gibi Kudüs sokaklarında kurşunlanacağını bilselerdi, mehteran eşliğinde ya da ne eşliğinde olursa olsun Kanuni'yi Viyana'ya gönderebilirler miydi? Orada sefil şartlarda mahsur kalıp Viyana'dan mağlup olarak geri döneceğini bilseydi Kanuni'nin ne işi vardı? Oturup Topkapı Sarayı'nda keyfine bakardı. Mağlup olacağını bilen birisi, mağlubiyet meydanına koşmaz.

Ümmeti Muhammed olarak yukarıdan bütün görünüşümüzde de bu mantık gaybın üzerimizdeki etkisi; aynı şekilde bireysel olarak, şahıs olarak da yarınımız gaybımızın üzerimizde gizli olması bizim için rahmettir. Bu sebeple Müslüman, gaybı irdeleyerek hem imanına zarar verir hem de kendi moralini çökertir. Hiçbir zaman bizim geleceğimiz, ucunda ölüm bulunduğu sürece iyi değildir dünya standartlarında. Çünkü sonu ölüm olduğu kesin bir şeyin “Bu ne zamandır?” diye irdeledikçe yaklaştırmış olursun kendini ona. Ne kadar ötede olduğunu varsayarsan, o kadar ayağın yerden kesilir; ama Allah'a salarsan “Onun dilediği zaman olacak.” dersin, sağlam basarsın ve sağlam adımlar atarsın. Kendisini Allah'a teslim eden ile Allah'ın bildiğini bilmek için boşu boşuna bocalayan arasındaki fark; basarak yürüyen ile sıçrayarak yürüyen arasındaki fark gibidir. وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ “Kendisini Allah'ın gaybına teslim edenin, iman edenin kalbi rahat eder.” O ölümden korkmaz, hazırlık yapar. Öbürü ise ölmeyeceği zaman da ölecek kadar kendisini ölüm stresine sokar.

Kardeşler,

Bu sebeple gayba iman, müminlerin ilk sınavıdır. Gayba imandan soğuduğumuz kadar ya da imanımız sadece “Allah kitap indirmiş mi, indirmiş. Ne güzel kitap bizim kitap, devam edelim.” deyip Mushaf'ı rafta kalması düzeyinde olursa; hava raporu bile bizim delirmemiz için yeterlidir o zaman. Bakınız! Herhangi bir psikologdan, sosyologdan bunu tayin ettirebilirsiniz. Doğru mudur, değil midir diye. Şu dünyada “XX17” diye bir mikrop türedi diyelim. Böyle bir şey yok, ben şimdi aklımdan söyledim, nasıl olur diye düşündüm. “XX17” mikrobunu Amerika- Kaliforniya'da, bilmem ne üniversitesinde üç biyolog araştırmışlar. “XX17” diye bir mikrop bulunmuş. Bu mikrop uzayda işte filan moleküllerle sıçırıyormuş.” Dolayısıyla güneş ışınları bunu büyütüyormuş. Yedi yıl içinde dünyayı yedi bin kere dolaşacak kadar güçlü bir yayılma hızı varmış. Buna isabet eden insan da sadece bir saat yaşırıyormuş ve sonra ölüyormuş. Henüz de bunun aşısı bulunmamış. Bu akşam ajanlarına düşüyor. Bu haberi, komiklik olsun diye bir kere daha tekrar etmiş olsalar haber bülteninde; ertesi gün kaç kişi ölür bütün dünyada? Onu da siz tahmin edin.

Tıbbın gücünü abarttığınız zaman bu sonuca ulaşıyorsun. Ölmeyecek olanı da öldürüyor. Hocanın gücünü abarttığın zaman bu sonuca ulaşırsın, ebedi cennete giremezsin. Hocanın rüyasını Allah'ın kitabı düzeyine çıkardığın zaman “Filan Allah dostu dedi ki!” deyip de sanki Bakara Suresi'nden ayet okuyormuş gibi abarttığın

zaman, insana Allah'taki güçten yüklemeye kalktığı zaman; yani gayba ait meseleleri ölüm, ahret, insanın akıbeti, dünyanın akıbeti ile ilgili konuları abartıp insan düzeyine indirdiği zaman kendi kendinin katili olan insanı üretmiş olursun. Psikologlara mahkûm insan üretmiş olursun. Çok basit bir şekilde kendi üzerimizde bunun, kaç defa test edildiğini görebiliriz.

Ağustos ayında bile “Bugün hava çok farklı dereceleri, otuz beşi gösteriyor; ama bugün sinsi bir soğuk var.” “Nasıl?” “Gizli rutubet, açık nem, gizli nem diye bir şeyler var. Bugün gizli soğuk var. Hele hele astım hastalarının sokağa çıkmaması lazım. Kanı donar maazallah!” Kazara bir ortamda böyle deyin, bakın astım hastaları nasıl dökülüyorlar. Olmayanlar da “Benim teyzem astım hastası, genetik olarak bize de bulaşmış olabilir.” diye o da üşümeye başlar.

Allah gaybı gizli tutmuştur, kulları rahat yaşasın diye. Kulları iman düzeyine göre Allah'a teslim olacaklardır. Bizim imanımız Kur'an'ın sayfalarını ezberleme sayımıza göre değildir. “Yetmiş sayfa ezberleyen şu puanda Müslüman, yüz on yedi sayfa ezberleyen daha güçlü Müslüman.” şeklinde ölçmüyor Allah. Kur'an'ın henüz onda biri inmeden ona iman edip şehit olup gidenler, en iyi Müslümanlar olarak dirildiler; ama Kur'an'ın bütünü ezberleyip içindekilerde tereddüdü olanlar da kâfir olarak ahirete gittiler. Belam bin Baura'sı da bu dünyanın, Sümeyye'si de var. Bu dünya, Allah'a teslim olma düzeyimizdedir. Bu teslimiyette ancak Rabb'imizin her yaptığına yüzde yüz teslim olmak ve gaybı yüzde yüz gözümüzle görüyor gibi olmakla mümkündür.

Kardeşler,

Biz namaz kılarken “Dört rekat namazımıza Allah cennete verecek, sevap verecek.” diye inanıyoruz ya “Bu imanımız bizim kaç gram? Eksi puana düşecek mi?” şeklinde incelendiği zaman gayba müdahale olur. Çünkü Allah namaz sevabını kuyumcu üzerinden dağıtmıyor. Kendinde kalmış gizli bir bilgi bu. Namaza, oruca, hacca ne vereceğini kendisi biliyor. “Ben kıldım. Fukahanın çizdiği namaz standartlarına göre de kıldım, gerisi Rabb'ime kaldı.” diyen kazanır. “On yedinci hatmimi indiriyorum, on yedinci hatimde herhalde Halid bin Velid'in düzeyine gelmişimdir. On sekizinci hatimde de Ömer'in düzeyine gelmişimdir. Yirminci hatimde de melekler yer bulsun bana artık. Nereye koyacaklar ki böyle bir kulunu Allah'ın?” şeklindeki bu hesap batıldır. Sıfır kazanç gibi yola çıkarız. Ömer bin Hattab'ı geçecek bir heyecanla yaşarız. Eğer bu ölçü bizde olmazsa hurafe bastırır dini o zaman. Hurafe, laf, dedikodu, dini ezerse insanın teknolojisi de rezil rüsva olur. Her türlü fren sistemi olan zırh gibi bir arabaya boncuk takan adam! Ya bu araba normalde bir ton gelmesi lazım! Koruma, ek sistemler bilmem neyle iki ton geliyor. Tank çarpsa buna camı bile kırılmayacak koca bir zırhlı araba, boncuk niye taktın bunun egzoz borusuna? “Uğur olsun, kaza olmasın.” diye.

Hurafenin gücü budur ve gayba iman edenle etmeyen farkı budur. Maazallah bir haftalık hamile bir kadına uzman doktor bile değil hemşire dese ki “Senin çocuğunun sakat olma ihtimali var. Sen salı günü hamile kalmışsın. Salı günü çok kötü bir gündür.” Gitti o çocuk! Normalde sakat doğmasa bile anası onu sakat doğurur herhalde. “Hemşire dedi, boşuna hemşire kafadan atmıyor ya! Bir şey biliyor herhalde.” Bu, “Bizi yaratan Allah'tır. Ben ona teslim oldum. Gözümle görürsem sakat olduğunu, sakat derim.” deyip diyemeyeceğimizi ölçeceği bir imtihandır Allahu Teala'nın.

Mümin insan **“الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ”** insandır. Böyle insana Kur'an şifa olur, Kur'an ona yön gösterir. Öbür türlü koca Kur'an (levh-i mahfuzun kitabı Kur'an) elinde, kafasında, kütüphanesinde, her yerde ödü patlıyor; ama neye ödün patlıyor? “Yarın don olacak, öbür gün de sular gerilecek.” Hani mülk Allah'ındı? Hani o dilemeden bir şey olmazdı? “Ya artık bildiğin gibi değil teknoloji çok ilerledi. Her şeyi biliyorlar.” diyorsun; ama kendi ölümlerini hala bilmiyorlar. Ne zaman teknoloji diye bir şeyi bildik; başımız belaya girdi hep. Keşke hiç hava durumunu filan bilmeselerdi de sel de olmasaydı bu dünyada. Kendi ürettikleri, yeryüzünü fesada verdikleri, iklimi bozmalarının, o teknolojinin bozduğu ilmin akıbetinin sonucu olarak hep sel oldu zaten. Yoksa iki yüz elli sene önce teleskop, mikroskop bir şeyin bilinmediği zamanda ihtiyar bir nene akşam göğe bakıp “Yarın hava kapalı olacak, yağmura hazır olun.” diyordu. Çok büyük bir maharet değil ki bu. Keşke teknolojimiz

olmasa da huzurlu, sorunsuz, zehir olmayan bir mısır yiyebilseydik. Keşke yediğimiz peynir sadece kemik yapsaydı vücudumuza da kanser yapmasaydı.

Teknoloji, kendi ayıplarını örterse ona şükretmelidir. Kendi ayıplarını örtemeyecek kadar ayıbı var teknolojinin. Bu; teknolojiyi gereksiz, lüzumsuz görmemiz anlamında değildir. Abartmanın yanlışlığı anlamındadır. Ben öldükten sonra banane teknolojiden. Ben doktora mahkum yaşadıkten sonra, ne edeyim ben tıbbın gelişmesini. Keşke bizim köyümüze hiç doktor gelmeseydi de ben de sağlıklı bir mısırı dişleyerek yiyebilseydim. Bu ne menem teknolojidir ki elmayı alıyorsun onu nerdeyse maşayla tutacaksın üstündeki zehir sana sirayet etmesin diye. Şöyle sabunla ya da deterjanla yıkamadan bir elma dahi yenmiyor. Gene de yıkıyorsun da “Yine de kabuğunu soy.” diyorlar. Olur ki üstündeki zehir gitmemiştir. Bu ne menem teknolojidir ki ceviz kadar elmaya razıyız biz. Yeter ki karpuz kadar olmasın da elma, zarar vermesin bize.

İnsanın gayba müdahalesi, başarı değildir. Hem gaybı asla yakalayamayacak hem de insan kendi kendine zarar veriyor. Biz müminler olarak; sanki teknoloji düşmanıymışız gibi, dünyada her şeyin böyle eski öküz kağnılarla yapılmasını istiyor gibi görünüyor olmak bizim hoşumuza gitmiyor; ama bu muhteşem teknolojinin korkunç vahametini de inkar etmemeliyiz. Hiçbir şey bildikleri yok, yağmurun ne zaman yağacağını, filan şehirde sel olacağını bilmeleri asla bir maharet değildir. Köyün tepesinde duran da köyde sel olduğunu görüyordu zaten. Sen de tepeden biraz daha yukarıdaki uyduyla bakıyorsun; ama o gönderdiğin uydular ve o iletişim yüzünden bulut sistemi bozuldu dünyada. Bunu neden gündeme getirmiyorsun? Niye bu kar yağmıyor dünyada? Eskiden kar yağıyordu, mikroplar kırılıyordu. Şimdi niye yağmıyor, bunu niye açıklamıyorsun? Sen bana hep hayır getirmedin ki. Oyuncak getirdin, o oyuncak başıma bela oldu benim.

Kardeşler,

“الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ” ümmetiyiz biz ve bu gayba iman, kalbimize huzur getirir. Bu iman, ölüm korkusuyla seksen sene yaşattırmaz bizi. Ölümü burnumuzun ucunda biliriz; ama öldürenin Allah olduğuna iman ettiğimiz için rahat ederiz. Çünkü biliriz ki bir kere Allah öldürmeyi murat ettikten sonra, benim ecelimi yazdıktan sonra, bunu doktor önleyemez. Yazdıktan sonra da kimse beni öldüremez. Böyle iman eden, rahat eder.

Gaybı ümmet olarak (yani yüz sene sonraki Ümmeti Muhammed olarak), birey olup ben üç sene sonraki kendim için gaybı bilme heyecanım ve iddiam sadece sıkıntıdır, bir avuntudur. Bu avuntu da hiçbir şekilde ne ümmetimizin yararına ne de büyüttüğümüz çoluk çocuğumuzun yararınadır. Teknolojiyi abartmanın gereği yok, ihmal etmek de doğru değil; ama teknoloji durduğu yerde dursun, Allah'ın gizlediğini bilme iddiasında olmasın, bir de dünyamızı harap etmesin yeter. Başka yapacak bir şeyi yok teknolojinin. Biz insan olarak teknoloji için var değiliz, teknoloji bizim için var; ama mevcut sistemde adeta insan teknoloji için var.

Öbür türlü teknoloji firmaları bir şey satamıyorlar. Sanki biz (yedi milyar insan) teknolojinin kobayı olarak duruyoruz. Batıl olan budur, şiddetle reddettiğimiz budur. Biz gayba iman eden bir ümmetiz. Gayba iman ettiğimiz için geçmişe ağlamayız. Şimdiki zamanı stresle geçirmeyiz, geleceği de dert etmeyiz. Ne ağlarız ne stres yaşarız ne de dert ederiz. Çünkü biz Allah'la beraberiz. Eğer insan böyle bir ciddiyet içerisinde kendisini hissedemiyorsa o zaman ilk işi Kur'an'ın ilk sayfasına dönmektir. “هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ” Gaypta sıkıntı vardır ve teknolojiyi abartmıştır. Haber bültenlerini fazla izliyordur. Dedikoduya itibar ediyordur. Mü'min, Kur'an'a itibar eder.

Kardeşler,

Peki, bütün bunlar; “Ben illa her şeyin zittını anlamak istiyorum.” diyen birisine “Yarın hava çok soğuk olacak.” diyen haber bültenlerine karşı “İnadına tişörtle dışarı çıkacağım.” gibi demeye mi sevk ediyor? Yani bunu mu demek istiyoruz biz? “Soğuk olacak diyorlarsa illa balkonu da açalım soğuk olmayacak.” O değil kardeşler meselemiz bizim. Soğuk olacağını bilmek, bunu haber vermiş olmak tapınmayı gerektirmiyor. Bu bir bilgidir sadece. Bu bilgi doğruysa bizim için nimettir. Doğru değilse biz yolumuza devam ediyorduk. Bizim

sıkıntımız, elimizde bildiğimizi vehmettiğimizdir. Aslında ne biliyoruz ki? Bildiğimizi, vehmettiğimiz şeyleri putlaştırmamızdır.

İnsan elindeki teknoloji verilerini putlaştırdığı zaman Allah'tan kopuyor. Allah'tan kopunca ölüme çare bulmaya çalışıyor. Yüz yaşında gelip bütün servetini verip de "İşte bana bir anjiyo yap doktor." diyor. Halbuki anjiyo yapsa da yapmasa da faydası olmadığı halde "Bari bir anjiyo yap." diyor. Anjiyo ne demek? Damarın tıkalı mı, değil mi onu bilecek. "Bildin, tıkalı! Hadi güle güle." Bu basitliktir, bu basitliğe düşmemek; her şeyi bilen, bize az şey bildiren Allah'a teslim olmaktan geçer. Kim Allah'a teslim olursa her şeyi bilene yaslanmış olur. Çünkü insanın az şey bilme kabiliyeti asla aşamayacak. Çok şey bilmiyor insan. Çok kapalı şeylerden bir fazlasını öğrenince, çok bildiğini zannediyor. Huzur gayba teslim olmaktadır. Gayb da Allah'ın bildiği şey demektir.

Ve'l hamdu lillahi rabbi'l alemîn.